

Genèvekonventionen af 12. august 1949 til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten.

ARTIKEL 22

Luftfartøjer, der udelukkende benyttes til evakuering af sårede og syge civile, svagelige personer samt barselspatienter eller til transport af sanitært personel og udstyr, må ikke angribes, men skal respekteres, når flyvningen finder sted i højder, på tidspunkter og ad ruter, hvorom der er truffet særlig aftale mellem alle de interesserede stridende parter.

De kan afmærkes ved hjælp af det særlige kendemærke, der er hjemlet i artikel 38 i Genèvekonventionen af 12. august 1949 til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten.

Medmindre der er truffet anden aftale, er overflyvninger af fjendtlig eller af fjenden besat territorium forbudt.

Sådanne luftfartøjer er forpligtet til at efterkomme ethvert påbud om landing. Har et luftfartøj foretaget en således påtvunget landing, har det efter en eventuel undersøgelse ret til at fortsætte flyvningen med de ombordværende.

ARTIKEL 23

Enhver af De Høje Kontraherende Parter er forpligtet til at tillade fri passage for alle forsendelser bestående af sanitært udstyr og medicinalvarer eller af genstande, der er nødvendige til religiøse formål, såfremt sådanne forsendelser alene er bestemt for civile, der tilhører en anden af De Høje Kontraherende Parter, selvom denne er den førstnævnte magts modstander. Der skal ligeledes tilstås fri passage for alle forsendelser bestående af fornødne levnedsmidler, beklædning og styrkende midler bestemt for børn under 15 år, svangre kvinder og barselspatienter.

En kontraherende part er dog kun forpligtet til at tillade fri passage for de i foregående stykke angivne forsendelser på betingelse af, at der efter dens opfattelse ikke er alvorlig grund til at frygte

- a) at forsendelserne kan blive ført til et andet sted end deres bestemmelsessted,
- b) at kontrollen eventuelt ikke er effektiv,